

Υπόθεση T-93/02

Confédération nationale du Crédit mutuel

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που ελήφθησαν από τη Γαλλική Δημοκρατία υπέρ της Crédit mutuel — Livret bleu — Απόφαση 2003/216/ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Προσφυγή ακυρώσεως»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2005 II - 146

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Πράξεις των οργάνων — Αιτιολόγηση — Υποχρέωση — Έκταση — Απόφαση της Επιτροπής σχετική με κρατικές ενισχύσεις — Δικαστικός έλεγχος (Άρθρα 87 ΕΚ και 253 ΕΚ)*

2. Κοινωνικό δίκαιο — Ερμηνεία — Πράξεις των οργάνων — Αιτιολόγηση — Συνεκτίμηση
3. Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη — Έννοια — Παραίτηση κράτους μέλους από την είσπραξη φορολογικών εσόδων — Παραίτηση που οδηγεί σε έμμεση μεταφορά κρατικών πόρων υπέρ επιχειρήσεως διάφορης του υπέρ ου η απαλλαγή φορολογουμένου — Περιλαμβάνεται
(Άρθρο 87 § 1, ΕΚ)
4. Επιτροπή — Αρχή της συλλογικότητας — Έκταση — Αιτιολόγηση των αποφάσεων — Τροποποίηση μετά την έκδοση — Παράνομο — Συνέπεια — Αδυναμία αναπληρώσεως ανεπάρκειας της αιτιολογίας με εξηγήσεις που παρέχονται ενώπιον του Πρωτοδικείου
(Άρθρο 253 ΕΚ)

1. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί ουσιαστικό τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτή αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως. Η επιβαλλόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της σχετικής πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, η συλλογιστική της εκδούσας την προσβαλλόμενη πράξη κοινοτικής αρχής κατά τρόπο που να καθίσταται δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στο αρμόδιο δικαστήριο να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Μια αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ασκούντα επιρροή πραγματικά και νομικά στοιχεία, διότι το αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται βάσει όχι μόνον της

διατυπώσεώς της, αλλά και των συμφραζομένων, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα.

Όσον αφορά το αν μια απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη από την άποψη του χαρακτηρισμού της ενισχύσεως της οποίας διαπιστώνει το ασυμβίβαστο με τη Συνθήκη, πρέπει να εξεταστεί αν η απόφαση αυτή δίνει τη δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίσουν το κρατικό ή τα κρατικά μέτρα που η Επιτροπή θεωρεί ότι αποτελούν ενίσχυση και στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του επί της εκτιμήσεως των μέτρων αυτών. Αντιθέτως, δεν ασκεί

επιρροή, στο πλαίσιο της εξετάσεως της αιτιολογίας, το αν ο χαρακτηρισμός της ενισχύσεως των μέτρων αυτών είναι δικαιολογημένος.

(βλ. σκέψεις 67-69)

2. Το διατακτικό μιας πράξεως συνδέεται άρρηκτα με την αιτιολογία της και πρέπει να ερμηνεύεται, εάν παρίσταται ανάγκη, λαμβανομένου υπόψη του αιτιολογικού που οδήγησε στην έκδοση της πράξεως.

(βλ. σκέψη 74)

3. Δεν είναι αναγκαίο, για τη διαπίστωση της υπάρξεως παρεμβάσεως υπέρ μιας επιχειρήσεως μέσω κρατικών πόρων, να είναι η ίδια ο ευθέως ωφελούμενος. Το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος παραιτείται από την είσπραξη των φορολογικών εσόδων μπορεί πράγματι να συνεπάγεται την έμμεση μεταβίβαση κρατικών πόρων, η οποία μπορεί να χαρακτηρι-

στεί ως ενίσχυση υπέρ επιχειρηματιών διαφορετικών από αυτούς υπέρ των οποίων χορηγείται άμεσα το φορολογικό πλεονέκτημα.

(βλ. σκέψη 95)

4. Το διατακτικό και η αιτιολογία μιας αποφάσεως, τα οποία πρέπει υποχρεωτικά να αιτιολογούνται βάσει του άρθρου 253 ΕΚ, αποτελούν ένα αδιαίρετο σύνολο, κατά τρόπον ώστε, όταν η έκδοση της αποφάσεως εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ολομέλειας της Επιτροπής, να εναπόκειται αποκλειστικά σε αυτήν, βάσει της αρχής της συλλογικότητας, να υιοθετήσει συγχρόνως τόσο το ένα όσο και το άλλο, ενώ κάθε τροποποίηση του διατακτικού πέραν των ορθογραφικών ή γραμματικών τροποποιήσεων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της ολομέλειας. Επομένως, η επιχειρηματολογία των εκπροσώπων της Επιτροπής ενώπιον του Πρωτοδικείου δεν μπορεί να αναπληρώσει την ανεπάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 124, 126)